

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 456

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 5 iulie 2007

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 481 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146, art. 209 alin. 3 și art. 248 ¹ din Codul penal	2-4	alin. (2) și art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență....	9-10
Decizia nr. 490 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 379 pct. 2 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală.....	4-5	Decizia nr. 506 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	11-12
Decizia nr. 493 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă	5-7	Decizia nr. 552 din 7 iunie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 din Codul de procedură civilă	12-14
Decizia nr. 495 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 și art. 600 din Codul de procedură civilă	7-9	Decizia nr. 553 din 7 iunie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 56 din Codul comercial	14-15
Decizia nr. 496 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29		Decizia nr. 582 din 7 iunie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 481**

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146, art. 209 alin. 3 și art. 248¹ din Codul penal

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146, art. 209 alin. 3 și art. 248¹ din Codul penal, excepție ridicată de Miron Victor Panaitescu în Dosarul nr. 30.184/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind cealaltă parte care a avut termen în cunoștință.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia pentru motivele depuse la instanța de fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că autorul acesteia critică de fapt modul de aplicare a legii de către instanțele de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 30.184/2/2005, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 146, art. 209 alin. 3 și art. 248¹ din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Miron Victor Panaitescu în apelul formulat împotriva sentinței prin care a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor de furt și fals în înscrisuri sub semnătură privată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3). În acest sens, se arată că art. 146 din Codul penal contravine „principiului egalității cetățenilor în fața legii și ideii de proces echitabil”, deoarece „ar fi echitabil să se considere că s-au produs consecințe deosebit de grave dacă paguba materială a depășit 200.000 RON doar dacă această pagubă a fost suferită de o singură persoană, nu de mai multe persoane împreună”. Prevederile art. 209

alin. 3 din Codul penal contravin, de asemenea, dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, deoarece „nu este echitabil ca autorul unui furt al cărui prejudiciu este de 1 leu, ca și autorul unui furt al cărui prejudiciu este de 200.000 RON, să poată primi o pedeapsă de un an, iar dacă prejudiciul a fost de 200.001 RON pedeapsa să nu poată scădea sub 10 ani închisoare”.

Totodată, dispozițiile art. 248¹ din Codul penal încalcă dispozițiile constituționale invocate, întrucât „nu este echitabil ca autorul unui abuz în serviciu contra intereselor persoanei care a produs un prejudiciu de cel mult 200.000 RON să poată primi o pedeapsă de maxim 2 ani închisoare, pe când dacă prejudiciul este 200.001 RON pedeapsa minimă să fie 5 ani de închisoare”.

Curtea de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că „sanționarea diferită a unei infracțiuni de furt, în raport cu cuantumul pagubei produse este justificată de gradul de pericol social mai ridicat sau mai scăzut al acestei fapte”. Prevederile art. 146 din Codul penal nu încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece „legea se aplică în mod egal tuturor cetățenilor care au încălcat-o, avându-se în vedere aceleași criterii de apreciere, fără niciun privilegiu sau discriminare”. Totodată, nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 21 din Constituție, întrucât orice persoană care încalcă legea beneficiază de dreptul la un proces echitabil, în condițiile legii.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, prevederile legale criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, fără privilegii ori discriminări. De asemenea, limitele de pedeapsă pentru infracțiunea de furt ori furt în formă calificată „sunt suficient de largi pentru a oferi posibilitatea instanței de a individualiza pedeapsa în funcție de pericolul social concret al fetei și de gradul de pericol social pe care îl prezintă făptuitorul, și a nu se crea situații inechitabile”.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât se aplică în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipotezele normelor, fără discriminări pe considerente arbitrare. Astfel, dispozițiile art. 146 din Codul penal cuprind o normă cu caracter explicativ prin care se lămurește înțelesul expresiei

„consecințe deosebit de grave“. Această reglementare este necesară cu atât mai mult cu cât legiuitorul a prevăzut consecințele deosebit de grave ca element circumstanțial în conținutul agravant al mai multor infracțiuni, cum ar fi, de exemplu, furtul calificat, fără a contraveni egalității în drepturi prevăzute de art. 16 din Constituție. Totodată, cât privește critica de neconstituționalitate a art. 146, art. 209 alin. 3 și art. 248¹ din Codul penal față de art. 21 din Constituție, se constată că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate reprezintă norme de drept substanțial, care nu aduc atingere sub niciun aspect dreptului părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime și de a beneficia de garanțiile care condiționează desfășurarea unui proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 146, art. 209 alin. 3 și art. 248¹ din Codul penal, cu modificările aduse prin Legea nr. 456/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, Legea nr. 20/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, și Legea nr. 278/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 146: „*Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 200.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.*“;

— Art. 209 alin. 3: „*Furtul privind următoarele categorii de bunuri:*

a) *țiței, gazolină, condensat, etan lichid, benzină, motorină, alte produse petroliere sau gaze naturale din conducte, depozite, cisterne ori vagoane-cisternă;*

b) *componente ale sistemelor de irigații;*

c) *componente ale rețelelor electrice;*

d) *un dispozitiv ori un sistem de semnalizare, alarmare ori alertare în caz de incendiu sau alte situații de urgență publică;*

e) *un mijloc de transport sau orice alt mijloc de intervenție la incendiu, la accidente de cale ferată, rutiere, navale sau aeriene, ori în caz de dezastru;*

f) *instalații de siguranță și dirijare a traficului feroviar, rutier, naval, aerian și componente ale acestora, precum și componente ale mijloacelor de transport aferente;*

g) *bunuri prin însușirea cărora se pune în pericol siguranța traficului și a persoanelor pe drumurile publice;*

h) *cabluri, linii, echipamente și instalații de telecomunicații, radiocomunicații, precum și componente de comunicații se pedepsește cu închisoare de la 4 la 18 ani.*“;

— Art. 248¹ din Codul penal: „*Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*“

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil din Legea fundamentală.

Examinând excepția, Curtea Constituțională reține următoarele:

Prin Decizia nr. 50 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 28 februarie 2006, Curtea a constatat că art. 146 din Codul penal „cuprinde o normă cu caracter explicativ prin care se lămurește înțelesul expresiei consecințe deosebit de grave. Această reglementare este necesară cu atât mai mult cu cât legiuitorul a prevăzut consecințele deosebit de grave ca element circumstanțial în conținutul agravant al mai multor infracțiuni, cum ar fi, spre exemplu, furtul calificat [...]“.

Pe de altă parte, susținerea autorului excepției potrivit căreia „ar fi echitabil să se considere că s-au produs consecințe deosebit de grave, dacă paguba materială a depășit 200.000 RON, doar dacă această pagubă a fost suferită de o singură persoană, nu de mai multe persoane împreună“ privește modul de interpretare a textului de lege criticat, fără a constitui o veritabilă critică de neconstituționalitate. Or, interpretarea și aplicarea în speță a textului de lege criticat intră în competența exclusivă a instanței de judecată.

Curtea constată că susținerile potrivit cărora art. 209 alin. 3 și art. 248¹ din Codul penal contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție nu pot fi primite. Principiul egalității, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții, nu înseamnă *eo ipso* aplicarea aceluiași regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite. Principiul egalității nu presupune uniformitate, așa încât toate situațiile să fie tratate în același fel, ci presupune ca la situații egale să corespundă un tratament egal, iar la situații diferite să existe un tratament diferit.

Totodată, este neîntemeiată și susținerea autorului excepției referitoare la încălcarea prin textele de lege criticate și a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție. Aplicarea cerinței „procesului echitabil“ se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în materia dreptului substanțial.

Nici din cuprinsul art. 21 alin. (3) din Constituție și nici din cel al art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței „procesului echitabil“ ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materii din câmpul dreptului substanțial.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146, art. 209 alin. 3 și art. 248¹ din Codul penal, excepție ridicată de Miron Victor Panaitescu în Dosarul nr. 30.184/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 490

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 379 pct. 2 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 379 pct. 2 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Georgescu în Dosarul nr. 1.635/121/2006 al Tribunalului Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, respectiv considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 239 din 20 martie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.635/121/2006, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 379 pct. 2 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Florin Georgescu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva sentinței prin care a fost condamnat la pedeapsa de un an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal criticat aduce atingere

art. 21 și 24 din Constituție. În acest sens arată că, în urma modificării Codului de procedură penală prin Legea nr. 356/2006, nu se mai permite trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond atunci când fondul cauzei nu a fost corect soluționat.

Tribunalul Galați — Secția penală apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Se arată că prin criticile formulate se vizează extinderea dispozițiilor legale criticate și la alte ipoteze neprevăzute în text, în sensul de a se permite rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată și în situația în care fondul cauzei nu ar fi fost corect soluționat.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că dispozițiile legale criticate nu afectează cu nimic accesul liber la justiție sau dreptul la un proces echitabil. Totodată, se mai susține că dispozițiile art. 24 din Constituție nu au incidență în cauză, textul dispunând numai cu privire la soluțiile pe care le dă instanța de apel, fără a afecta dreptul părților de a fi asistate de un avocat.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât în fața instanței de apel inculpatul are posibilitatea să formuleze cereri și apărări.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 379 pct. 2 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, care au următorul cuprins: „*Instanța, judecând apelul, pronunță una dintre următoarele soluții: [...]*”

2. admite apelul și: [...]

„b) desființează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată, pentru motivul că judecarea cauzei la acea instanță a avut loc în lipsa unei părți nelegal citate sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate. [...]”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 379 pct. 2 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Georgescu în Dosarul nr. 1.635/121/2006 al Tribunalului Galați — Secția penală. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 493

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Dumitru în Dosarul nr. 18.131/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială, de Societatea Comercială „Florion Service” — S.R.L. din Borș în Dosarul nr. 3.684/35/CA/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, precum și de Andreea Nagua Anichiței

și Laurențiu Mihai Anichiței în Dosarul nr. 31.400/299/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspund, prin avocați, Gheorghe Dumitru și Societatea Comercială „Florion Service” — S.R.L. din Borș, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 79D/2007, nr. 266D/2007 și nr. 370D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Avocații autorilor excepției sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 370D/2007 și nr. 266D/2007 la Dosarul nr. 79D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției Gheorghe Dumitru solicită admiterea excepției de

neconstituționalitate, deoarece textul de lege criticat aduce atingere dreptului la apărare.

Avocatul autorului excepției Societatea Comercială „Florion Service” — S.R.L. din Borș solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat contravine principiului egalității în fața legii.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 18.131/3/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gheorghe Dumitru.

Prin Încheierea din 15 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.684/35/CA/2006, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Florion Service” — S.R.L. din Borș.

Prin Încheierea din 20 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 31.400/299/2005, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Andreea Nagua Anichiței și Laurențiu Mihai Anichiței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 24 alin. (2) din Constituție, deoarece se limitează dreptul la apărare al părților, acestea fiind constrânse să își aleagă avocatul nu în funcție de pregătirea profesională a acestuia, ci în funcție de onorariu. Dreptul avocatului de a fi remunerat prin plata onorariului pentru activitatea de asistență juridică prestată este încălcat prin posibilitatea judecătorului de a interveni în contractul încheiat între avocat și client, acest fapt contravenind dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Constituție. De asemenea, se susține că textul criticat contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece se creează o discriminare între două categorii de liber profesioniști, și anume experții, pe de o parte, și avocații, pe de altă parte.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială arată că dispozițiile de lege criticate nu pun în discuție dreptul la apărare al părții, ci consacră o prerogativă a instanței de a cenzura motivat, cu prilejul stabilirii cheltuielilor de judecată, cuantumul onorariului avocațial convenit, prin prisma proporționalității cu amplitudinea și complexitatea activității depuse.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că dreptul prevăzut de art. 274 din Codul de procedură civilă este acordat judecătorului în considerarea rolului pe care acesta îl are în desfășurarea procesului și care îi oferă posibilitatea unei imagini de ansamblu asupra complexității cauzei și muncii îndeplinite de avocat și nu este de natură să împiedice părțile de a fi asistate în tot cursul procesului de un avocat ales sau numit din oficiu. Dispoziția de lege criticată vine în completarea prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, obligând judecătorul să asigure exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce le revin participanților la proces, în deplină conformitate cu legea.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 401/2005 și nr. 746/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Judecătorii au însă dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivite de mici sau de mari, față de valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (1) referitoare la universalitate, art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 24 referitoare la dreptul la apărare, art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată și art. 45 referitoare la libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 492 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 iulie 2006, s-a reținut că în cazul experților organul care numește expertul este chiar instanța de judecată, care fixează și onorariul provizoriu al expertului, iar în cazul muncii prestate de avocat, cei care stabilesc onorariul acestuia sunt partea și avocatul respectiv, prin înțelegere. Astfel, Curtea a statuat că situațiile respective sunt diferite, tratamentul diferit aplicat fiind justificat, iar faptul că judecătorii au dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivite de mici sau de mari, față de valoarea pricinii ori munca îndeplinită de avocat, nu contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție.

De asemenea, prin Decizia nr. 401 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 septembrie 2005, Curtea Constituțională a reținut că prerogativa instanței de a cenzura, cu prilejul stabilirii cheltuielilor de judecată, cuantumul onorariului avocațial

convenit, prin prisma proporționalității sale cu amplitudinea și complexitatea activității depuse, este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează a fi suportat de partea potrivnică, dacă a căzut în pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să-i fie opozabil. Or, opozabilitatea sa față de partea potrivnică, care este terț în raport cu convenția de prestare a serviciilor avocațiale, este consecința însușirii sale de instanță prin hotărârea judecătorească prin al cărei efect creanța dobândește caracter cert, lichid și exigibil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Dumitru în Dosarul nr. 18.131/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială, de Societatea Comercială „Florion Service” — S.R.L. din Borș în Dosarul nr. 3.684/35/CA/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, precum și de Andreea Nagua Anichiței și Laurențiu Mihai Anichiței în Dosarul nr. 31.400/299/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 495

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 și art. 600 din Codul de procedură civilă

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 și 600 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Jana Golumbeanu în Dosarul nr. 15.595/299/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocat cu delegație la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că prin textele de lege criticate se

În sensul celor arătate este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, investită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată, în care sunt cuprinse și onorariile avocațiale, a statuat că acestea urmează a fi recuperate numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare care au fost în mod real făcute în limita unui quantum rezonabil.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

aduce atingere dreptului de dispoziție și dreptului de folosință a bunului asupra căruia s-a instituit sechestrul asigurător. Totodată, critică punctele de vedere transmise de autoritățile publice.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că sechestrul judiciar nu reprezintă o sancțiune, ci o măsură luată pentru conservarea unui bun atunci când este vorba de litigii ce au ca temei dreptul de proprietate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 15.595/299/2006, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 și art. 600 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Jana Golumbeanu într-un recurs împotriva încheierii prin care s-a dispus instituirea unui sechestrul asigurător asupra imobilului al cărui proprietar este.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor art. 21 și art. 44 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală. În acest sens, arată că prevederile art. 598 și 600 din Codul de procedură civilă încalcă „facultatea titularului dreptului de proprietate de a dispune liber și în orice moment de bunul aflat în proprietatea sa” și „atributul esențial al posesiunii.” Totodată, acestea aduc atingere și art. 21 din Constituție, întrucât permit instanței de judecată să dispună în mod discreționar de dreptul de proprietate aparținând autorului excepției.

Tribunalul București – Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, sechestrul judiciar nu afectează decât unul dintre atribuțiile dreptului de proprietate, anume dreptul de dispoziție asupra bunului, afectarea fiind însă temporară. De asemenea, procedura instituirii sechestrului judiciar este contencioasă și contradictorie, așa încât nu poate fi primită critica potrivit căreia prin textele de lege criticate se încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, în sensul în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 598 și art. 600 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 598: „*Ori de câte ori există un proces asupra proprietății sau altui drept real principal, asupra posesiunii unui bun mobil sau imobil, ori asupra folosinței sau administrării unui bun proprietate comună, instanța competentă pentru judecarea cererii principale va putea să încuviințeze, la cererea celui interesat, punerea sub sechestrul judiciar a bunului, dacă această măsură este necesară pentru conservarea dreptului respectiv.*”;

— Art. 600: „*Cererea de sechestrul judiciar se judecă de urgență, cu citarea părților. În caz de admitere, instanța va putea să oblige pe reclamant la darea unei cauțiuni, iar în cazul bunurilor imobile se va proceda potrivit art. 593 alin. 3. Încheierea este supusă numai recursului, în termen de 5 zile*

de la pronunțare. Dispozițiile art. 592 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Paza bunului sechestrat va fi încredințată persoanei desemnate de părți de comun acord, iar în caz de neînțelegere, unei persoane desemnate de instanță, care va putea fi chiar deținătorul bunului. În acest scop, executorul judecătoresc se va deplasa la locul situării bunului ce urmează a fi pus sub sechestrul și-l va da în primire, pe bază de proces-verbal, administratorului-sechestrului. Un exemplar al procesului-verbal va fi înaintat și instanței care a încuviințat măsura.

Administratorul-sechestrului va putea face toate actele de conservare și administrare, va încasa orice venituri și sume datorate și va putea plăti datorii cu caracter curent, precum și cele constatate prin titlu executoriu. De asemenea, el va putea sta în judecată în numele părților litigante cu privire la bunul pus sub sechestrul, dar numai cu autorizarea prealabilă a instanței care l-a numit.

Dacă administrator-sechestrului a fost numită o altă persoană decât deținătorul, instanța va fixa, pentru activitatea depusă, o sumă drept remunerație, stabilind totodată și modalitățile de plată.”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul de proprietate privată din Legea fundamentală.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 598 și art. 600 din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 315 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2007, în sensul respingerii excepției.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut, în esență, următoarele: autorul excepției pleacă de la o premisă greșită constând în absolutizarea exercitiului prerogativelor dreptului său de proprietate, făcând abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căruia „conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege”, precum și de cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, „în condițiile legii organice”.

Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este așadar competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

Mai mult, potrivit art. 600 din Codul de procedură civilă, cererea de sechestrul judiciar se judecă, în mod obligatoriu, cu citarea părților, această procedură având deci caracter contencios. Cu acest prilej, părțile pot învedera instanței împrejurările care să justifice sau nu luarea unei asemenea măsuri, beneficiind de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege, așa încât nu poate fi reținută încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte, și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 și art. 600 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Jana Golumbeanu în Dosarul nr. 15.595/299/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 496

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (2) și art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență

Ion Predescu — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Ion Tiucă — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (2) și ale art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, excepție ridicată de Vasile Nicorici în Dosarul nr. 1.657/84/2006 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că dovezile de îndeplinire a procedurii de citare pentru părțile Societatea Comercială „Silvex” — S.A. din Crișeni și Societatea Comercială „Acces Textil” — S.R.L. din Brașov s-au întors cu mențiunea „Destinatar mutat de la adresă”.

Totodată, părțile Societatea Comercială „C.J. Marketing România” — S.R.L. din Zalău, Societatea Comercială „Multiprod” — S.A. din Zalău și Societatea Comercială „Palfitex” — S.R.L. din Crișeni au depus la dosar întâmpinări prin care solicită admiterea excepției. Partea Societatea Comercială „Lag Trans” — S.R.L. din Zalău a depus, de asemenea, o întâmpinare prin care lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției.

Având cuvântul asupra aspectelor anterior menționate, reprezentantul Ministerului Public apreciază că se impune aplicarea dispozițiilor art. 98 din Codul de procedură civilă

referitoare la pedeapsa neluării în seamă a schimbării domiciliului uneia dintre părți în timpul judecării, dacă aceasta nu este adusă la cunoștința instanței prin petiție la dosar.

Curtea dispune aplicarea prevederilor art. 98 din Codul de procedură civilă cu privire la părțile Societatea Comercială „Silvex” — S.A. din Crișeni și Societatea Comercială „Acces Textil” — S.R.L. din Brașov.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.657/84/2006, **Tribunalul Sălaj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (2) și art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență.**

Excepția a fost ridicată de Vasile Nicorici, lichidator al debitorului Societatea Comercială „Silvex” — S.A. din Crișeni, într-o cauză având ca obiect deschiderea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, în care creditorul a formulat cerere de înlocuire a lichidatorului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 41 alin. (1), ale art. 45, precum și ale art. 53. În acest sens, arată, în esență, că art. 29 alin. (2) și art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 nu precizează concret

perioada de timp pentru care se instituie incompatibilitățile pe care le reglementează, conducând la „crearea situațiilor abuzive, nejustificate de îngădire a dreptului la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a accesului liber al oricărei persoane la o activitate economică și exercitarea acesteia”.

Tribunalul Sălaj — Secția civilă, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției ridicate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, enumerarea cazurilor în care un practician în insolvență nu își poate exercita profesia, fiind într-o stare de incompatibilitate, nu reprezintă o îngădire a dreptului la muncă și nici o încălcare a accesului liber la o activitate economică, ale căror condiții de exercitare se stabilesc prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (2) și ale art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 22 noiembrie 2006.

Acestea au următorul conținut:

— Art. 29 alin. (2): *„Profesia de practician în insolvență nu poate fi exercitată la tribunale, tribunalele specializate și*

curțile de apel, precum și la parchetele de pe lângă aceste instanțe la care soțul practicianului în insolvență sau ruda ori afinul său până la gradul al III-lea inclusiv îndeplinește funcția de judecător sau procuror.”;

— Art. 30 alin. (2): *„Nu poate fi numită în calitate de practician în insolvență la o persoană juridică persoana care a deținut calitatea de administrator, asociat, acționar, director sau membru în consiliul de administrație ori alte funcții sau poziții similare la acea persoană juridică.”*

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 41 alin. (1) referitoare la imposibilitatea îngădirii dreptului la muncă și la libertatea alegerii profesiei, meseriei, ocupației și a locului de muncă, ale art. 45 privind libertatea economică, precum și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți din Legea fundamentală.

Examinând excepția ridicată, Curtea Constituțională reține următoarele:

Textele de lege criticate prin care se instituie anumite condiții în ce privește exercitarea profesiei de practician în insolvență nu încalcă dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție privitoare la dreptul la muncă, deoarece libertatea alegerii profesiei, a meseriei și a locului de muncă nu este incompatibilă cu stabilirea condițiilor în care poate fi exercitată o profesie, pentru ca aceasta să corespundă naturii și finalității sale.

Curtea observă că scopul legiuitorului a fost protejarea părților față de posibilitatea ca un practician în insolvență aflat în ipotezele descrise de art. 29 alin. (2) și art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 să fie lipsit de obiectivitate în desfășurarea activității sale.

Așa fiind, nu se poate reține nici încălcarea dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, întrucât restrângerea exercițiului dreptului la muncă în ipotezele descrise s-a făcut în scopul apărării drepturilor părților.

Totodată, Curtea reține că nu se încalcă nici dispozițiile art. 45 din Legea fundamentală, întrucât potrivit acestora accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate însă în condițiile legii, în speță Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (2) și ale art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, excepție ridicată de Vasile Nicorici în Dosarul nr. 1.657/84/2006 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 506

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chioran	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Muhammad Waseem în Dosarul nr. 16.426/302/2006 al Judecătorei Sectorului 5 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Se prezintă domnul Purba Lakhvir Singh, interpret și traducător pentru limba urdu, desemnat în vederea asigurării traducerii pe parcursul soluționării excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 16.426/302/2006, **Judecătoria Sectorului 5 a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Legea nr. 122/2006.** Excepția a fost ridicată de Muhammad Waseem în cadrul soluționării unei plângeri împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, potrivit Constituției și Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, dreptul la apărare nu poate fi condiționat de exercitarea personală a drepturilor procesuale. Totodată, arată că a interzice apărătorului solicitantului de azil dreptul de a-l reprezenta în fața instanțelor de judecată sau a condiționa exercitarea dreptului la apărare de prezența personală a părții în fața instanței echivalează cu o restrângere nejustificată a dreptului la apărare, care aduce atingere chiar existenței dreptului. De asemenea, Convenția privind statutul refugiaților de la Geneva din 1951 prevede că refugiații se bucură de același tratament ca cetățenii în ceea ce privește drepturile și garanțiile procedurale, inclusiv asistența judiciară.

Judecătoria Sectorului 5 și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar dispozițiile legale criticate nu îngrădesc dreptul la apărare.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate nu condiționează exercitarea dreptului la apărare și nu încalcă egalitatea refugiaților cu cea a cetățenilor români.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât restricția impusă nu constituie o împiedicare a dreptului la apărare, deoarece partea însăși poate participa la dezbateri și poate pune concluzii înaintea instanței, mandatarul având posibilitatea să formuleze cereri și să propună probe în tot cursul procesului. De asemenea, dispozițiile criticate reprezintă norme de procedură, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, sunt stabilite de legiuitor. Referitor la prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Convenția de la Geneva din 1951, apreciază că acestea nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 59 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006. Articolul 59, cu denumirea marginală „*Exercițiul drepturilor procedurale*“, are următorul conținut: „*Exercitarea drepturilor procedurale se face numai personal sau prin asistența unui apărător.*“

Autorul excepției susține că dispozițiile criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și celor ale art. 16 paragrafele 1 și 2 din Convenția privind statutul refugiaților de la Geneva din 1951, raportat la art. 11 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (2) și la art. 18 alin. (2) din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra dispozițiilor art. 59 din Legea nr. 122/2006 — raportate la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția de la Geneva ca și cele invocate în cauza de față — s-a pronunțat prin Decizia nr. 282/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 19 aprilie 2007, statuând că, în considerarea unor situații deosebite, legiuitorul este în măsură să stabilească reguli speciale de procedură, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală. Or, cauzele ce privesc acordarea azilului în România constituie astfel de

situații speciale, în care prezența personală a solicitantului de azil poate fi justificată de circumstanțele speței, de necesitatea furnizării unor date, care, prin natura lor, pot avea o importanță esențială pentru buna soluționare a cererii, iar cunoașterea acestora să nu fie la îndemâna apărătorului. Totodată, Curtea a reținut că, dacă în timpul desfășurării procedurii privind soluționarea cererilor de azil se cere prezența personală a solicitantului de azil, căruia i

se permite însă asistența juridică din partea unui apărător, aceasta se justifică prin natura cauzei și nu echivalează cu o încălcare a drepturilor sale procesuale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele din decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Muhammad Waseem în Dosarul nr. 16.426/302/2006 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 552

din 7 iunie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 din Codul de procedură civilă

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vinificație și Băuturi Gorj” — S.A. în Dosarul nr. 4.886/318/2006 al Judecătoriei Târgu Jiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.886/318/2006 (număr în format vechi 12.036/2006), **Judecătoria Târgu Jiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 din Codul de procedură civilă**, excepție

ridicată de Societatea Comercială „Vinificație și Băuturi Gorj” — S.A. din județul Gorj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat, prin faptul că prevede că falsul este cercetat de instanța civilă prin orice mijloace de dovadă, încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece caracterul echitabil al procesului nu este asigurat în condițiile în care o instanță civilă examinează existența unei fapte penale, în afara cadrului de garanții și proceduri specifice judecății penale. În acest sens, trimite la dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care fac distincție între judecata civilă și cea în materie penală. În continuare, arată că textul de lege criticat contravine art. 24 alin. (1) din Constituție, întrucât prin stipularea cercetării falsului de către instanța civilă, conform procedurii civile, se anulează garanțiile stabilite prin Codul de procedură penală și astfel se aduce atingere dreptului la apărare. Având în vedere că „falsul” reținut în art. 184 din Codul de procedură civilă nu este reglementat ca atare în legea civilă, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind legalitatea incriminării. De asemenea, susține că, prin caracterul extrem de vag al termenului „fals” și prin absența oricăror detalii procedurale privind modalitatea de stabilire de către instanța civilă a „falsului”, se aduce atingere necesității unei precizii și predictibilități a legii, impuse de prevederile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, arată că, prin stipularea posibilității ca o instanță civilă să cerceteze existența unei infracțiuni, dispozițiile art. 184 din Codul de procedură civilă contravin

și prevederilor art. 126 alin. (1) din Constituție, în conformitate cu care justiția se realizează prin instanțele „stabilite de lege“, or legea prevede existența distinctă a instanțelor civile și a instanțelor penale. De asemenea, consideră a fi încălcate și prevederile art. 20 alin. (1) și (2) din Constituție.

Judecătoria Târgu Jiu apreciază că dispozițiile art. 184 din Codul de procedură civilă nu contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1), art. 126 alin. (1) și ale art. 20 alin. (1) și (2), cu raportare la art. 5, 6 și 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, subliniază că cercetarea falsului de către instanța civilă nu conduce la ideea că soluționarea acestei cauze ar depăși ceea ce înseamnă un termen rezonabil în cadrul unui proces echitabil, cu atât mai mult cu cât instanța cercetează cauza „prin orice mijloace de dovadă“. De asemenea, arată că din dispozițiile art. 184 din Codul de procedură civilă nu se poate trage concluzia că instanța civilă se va pronunța asupra infracțiunii de fals, textul legal referindu-se la cazul în care organele de urmărire penală au făcut cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii de fals, dar nu este posibilă tragerea la răspundere penală a autorului faptei penale, dată fiind existența unei cauze de încetare a procesului penal în conformitate cu prevederile art. 10 din Codul de procedură penală. Instanța civilă poate recurge la toate mijloacele de probă care pot fi folosite și de instanța penală pentru a stabili dacă un înscris este fals, fără a se pronunța cu privire la vinovăția unei persoane sau cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală și fără a se aduce atingere dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate și nici celor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Acestea aparțin normelor de procedură a căror adoptare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reglementări speciale, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție. Totodată, prevederile art. 184 din Codul de procedură civilă nu contravin art. 5, art. 6 și art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de către părți, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 184 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „*Când nu este caz de judecată penală sau dacă acțiunea publică s-a stins sau s-a prescris, falsul se va cerceta de instanța civilă, prin orice mijloace de dovadă.*“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare, art. 126 alin. (1) referitoare la principiul legalității și art. 20 alin. (1) și (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, cu raportare la dispozițiile art. 5 referitoare la dreptul la libertate și la siguranță, art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 7 referitoare la legalitatea incriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 184 din Codul de procedură civilă reglementează competența instanței civile de a dispune desființarea totală sau parțială a unui înscris falsificat, în cazurile în care instanța penală nu poate fi sesizată, fie pentru că autorul falsului nu a fost identificat, fie pentru că acțiunea penală s-a stins sau s-a prescris. Textul de lege criticat aparține normelor de procedură a căror adoptare este atributul legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reglementări speciale, în deplină conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.*“

Referitor la pretinsa încălcare a art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea observă că formula redacțională a textului de lege dedus controlului de constituționalitate nu oferă temei unei atare critici, întrucât instanța civilă poate recurge la toate mijloacele de probă care pot fi folosite și de instanța penală pentru a stabili dacă un înscris este fals, fără a se pronunța însă cu privire la vinovăția unei persoane sau cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, fiind astfel asigurat dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

În legătură cu invocarea încălcării dreptului la apărare prevăzut de dispozițiile art. 24 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că prevederile art. 184 din Codul de procedură civilă nu aduc atingere sub nici un aspect garanțiilor dreptului la apărare.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 126 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că această critică nu rezistă în condițiile în care art. 126 impune legalitatea atât ca principiu de realizare a justiției, de organizare și funcționare a instanțelor, cât și pentru procedura de judecată, ceea ce înseamnă că legiuitorul poate stabili reguli speciale de procedură.

Curtea, pentru aceleași argumente, nu poate reține nici critica potrivit căreia textul de lege criticat contravine prevederilor art. 20 alin. (1) și (2) din Constituție referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, cu raportare la dispozițiile art. 5 referitoare la dreptul la libertate și la siguranță, art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 7 referitoare la legalitatea incriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vinificație și Băuturi Gorj” — S.A. în Dosarul nr. 4.886/318/2006 al Judecătorei Târgu Jiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iunie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 553

din 7 iunie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 56 din Codul comercial

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

jurisdicția comercială este defavorabilă față de cea civilă, deoarece se asigură dublul grad de jurisdicție, iar în comercial preponderent este principiul libertății depline a probatoriilor, în timp ce în civil acestea sunt limitate de dispozițiile Codului civil“.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și 56 din Codul comercial, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agroindustrială Ceres” — S.A. din comuna Ariceștii Rahtivani, satul Buda, județul Prahova, în Dosarul nr. 6.845/42/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială de contencios administrativ — fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6845/42/2006, **Curtea de Apel Ploiești—Secția comercială și de contencios administrativ — fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și 56 din Codul comercial**, excepție ridicată de către Societatea Comercială Agroindustrială „Ceres” — S.A. din comuna Ariceștii Rahtivani, satul Buda, județul Prahova.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate, prin faptul că prevăd aplicarea normelor comerciale unor categorii de persoane ce intră în relații comerciale cu un comerciant, contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 44, deoarece se creează categorii de titulari ai dreptului de proprietate cărora li se aplică reglementări, diferențiat în funcție de starea lor civilă.

Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ — fiscal arată că, prin incidența dispozițiilor de lege criticate, nu se poate considera că se creează o inechitate pentru vreuna din părțile din proces. În continuare, apreciază că nu se poate susține „că

jurisdicția comercială este defavorabilă față de cea civilă, deoarece se asigură dublul grad de jurisdicție, iar în comercial preponderent este principiul libertății depline a probatoriilor, în timp ce în civil acestea sunt limitate de dispozițiile Codului civil“.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și 56 din Codul comercial este neîntemeiată. În motivarea punctului de vedere se referă la Decizia nr. 20 din 24 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 10 aprilie 2003, Decizia nr. 156 din 15 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 26 iunie 2001, Decizia nr. 47 din 3 mai 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 24 noiembrie 1995, prin care Curtea Constituțională a statuat principiul conform căruia „egalitatea în drepturi a cetățenilor nu înseamnă uniformitate, violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite” și a constatat, în consecință, că nu există nicio încălcare a art. 16 din Constituție. De asemenea, se apreciază că și critica de neconstituționalitate referitoare la dreptul de proprietate este neîntemeiată. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat.

Avocatul Poporului, față de prevederile art. 16 din Constituție, apreciază că normele criticate, referitoare la condițiile în care se aplică legislația comercială și necomercianților, sunt aplicabile tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De asemenea, apreciază că dispozițiile prevăzute de art. 44 din Constituție nu sunt incidente în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de către părți, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 și 56 din Codul comercial, cu următorul cuprins:

— Art. 4: „*Se socotesc, afară de acestea, ca fapte de comerț celelalte contracte și obligațiuni ale unui comerciant, dacă nu sunt de natură civilă sau dacă contrariul nu rezultă din însuși actul.*”;

— Art. 56: „*Dacă un act este comercial numai pentru una din părți, toți contractanții sunt supuși, încât privește acest act, legii comerciale, afară de dispozițiile privitoare la persoana chiar a comercianților și de cazurile în care legea ar dispune altfel.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și 56 din Codul comercial, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agroindustrială Ceres” — S.A. din comuna Ariceștii Rahtivani, satul Buda, județul Prahova în Dosarul nr. 6.845/42/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ — fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iunie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 582

din 7 iunie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 84R din 9 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 31.475/3/2006, **Curtea de Apel București** —

Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Uniunea Caselor de Ajutor Reciproc ale Salariaților București, cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Încheierii de ședință din data de 31 octombrie 2006, pronunțată de Tribunalul București — Secția a V-a civilă în contradictoriu cu Casa de Ajutor Reciproc „Speranța”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate care prevăd situațiile în care nu operează întreruperea prescripției aduc atingere liberului acces la justiție și dreptului la apărare. Autorul excepției invocă în susținerea criticii sale și prevederile constituționale ale art. 154 alin. (1).

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de către părți, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

În ceea ce privește competența de soluționare a excepției de neconstituționalitate, atâta timp cât instanța de judecată nu a reținut că un act normativ preconstituțional, de forță juridică a unei legi, este abrogat potrivit art. 154 alin. (1) din Constituție, sesizând Curtea Constituțională cu soluționarea excepției, aceasta este obligată să se

pronunțe asupra textului de lege pe care instanța înțelege să îl aplice.

În aceste condiții, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate al cărei obiect îl constituie art. 16 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, publicat în Buletinul Oficial nr. 19 din 21 aprilie 1958, potrivit căruia: „*Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea.*”

Prevederile legale criticate sunt considerate a fi contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitor la accesul liber la justiție și în art. 24 privind dreptul la apărare.

Curtea Constituțională a mai fost sesizată și în alte cauze, de același autor, cu excepția de neconstituționalitate a acelorași dispoziții de lege, cu motivare identică. Astfel, prin Decizia nr. 681 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 30 octombrie 2006, și Decizia nr. 747 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.009 din 19 decembrie 2006, Curtea a statuat că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate. În acest sens, Curtea a reținut că „soluția exceptării de la efectul întreruptiv al prescripției a cazului în care cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, anulată, s-a perimat ori a intervenit renunțarea la acțiune este firească, dat fiind faptul că, în această situație, se prezumă în continuare că starea de fapt este conformă cu starea de drept, atâta vreme cât cel în folosul căruia curge prescripția nu recunoaște dreptul subiectiv prescriptibil”.

Întrucât nu s-au învederat elemente sau motive noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele din deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, excepție ridicată de Uniunea Caselor de Ajutor Reciproc ale Salariaților București în Dosarul nr. 31.475/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iunie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5948368154339